

«Ο τρώσας και ιάσεται»

Οι ώρες είναι κρίσιμες, καθώς η χώρα και όλοι μας αντιμετωπίζουμε ένα σοβαρό, πρωτοφανές, ιστορικό πρόβλημα υπερδανεισμού, ο χειρισμός του οποίου μπορεί να μας καταδικάσει σε μια παρατεταμένη περίοδο οικονομικής δυσπραγίας και υπανάπτυξης ή μπορεί, αντίθετα, να μας δώσει την ευκαιρία να ανοίξουμε μια νέα σελίδα στην οικονομική πορεία της χώρας μας.

Γράφει ο **ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΦΙΛΙΩΤΗΣ**,
πρόεδρος ΣΦΕΕ

Το πρόβλημα του χρέους πνίγει σαν βρόχος την πραγματική οικονομία, που αδυνατεί να δημιουργήσει τα απαιτούμενα έσοδα για να καλυφθούν οι δαπάνες του κράτους. Οι μειωμένες κρατικές επενδύσεις και τα μειούμενα εισοδήματα των εργαζομένων, αλλά και των επιχειρήσεων, προκαλούν ύφεση η οποία πλήττει τις τράπεζες, που με τη σειρά τους αδυνατούν να απελευθερώσουν πιστώσεις για την ενίσχυση των επενδύσεων – την πιο βασική προϋπόθεση για την επιστροφή στην ανάπτυξη.

Το οικονομικό πρόβλημα είναι αντικειμενικά δυσεπίλυτο, ενώ έχουν εμπλακεί ο' αυτό διεθνείς οργανισμοί όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα – η λεγόμενη «τρίκα». Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι το πρόβλημα το προκαλέσαμε όλοι εμείς: πολίτες, κοινώνια, επιχειρήσεις και πολίτες. Ο βαθμός ευθύνης, προφανώς, δεν είναι ο ίδιος για όλους, κανείς όμως δεν δικαιούται να αποποιείται τις ευθύνες του. Με πράξεις, παραλείψεις, συμπεριφορές, αλλά και με «εγκληματικές» ανοχές σε καταφανή συμπτώματα αδιαφάνειας, αναξιοκρατίας, παράνομων λειτουργιών και διαπλοκής, φτάσαμε στο οριακό σημείο οικονομικής επιβίωσης του σήμερα. Δεν έχουμε πλέον πολλές επιλογές. Πρέπει, πρωτίστως εμείς, να επιλύσουμε με αποφασιστικότητα και υπευθυνότητα το πρόβλημα που διαχρονικά προκαλέσαμε. «Ο τρώσας και ιάσεται».

Οφείλουμε να αναλάβουμε αμέσως δραστικές και τολμηρές πρωτοβουλίες. Να πιστέψουμε σε αυτό που στους επιχειρηματικούς κύκλους αποκαλούμε «shared value», δηλαδή στην «κοινή αξία» που δημιουργούμε όλοι μαζί ως κοινωνία, και που οφείλουμε να μοιραζόμαστε δίκαια και αναλογικά μέσα από ένα σύστημα σύγχρονων θεσμών και διαδικασιών που υπηρετούν όλους μας. Μόνο έτσι θα αντικαταστήσουμε το σα-

θρό και «παραθεσμικό» οικοδόμημα που έχουμε χτίσει. Παράδειγμα μιας τέτοιας «παραθεσμικής» δράσης, στο πεδίο της υγείας είναι η έλλειψη μηχανοργάνωσης και τεχνολογικού εκσυγχρονισμού του συστήματος υγείας, που έχει αποτέλεσμα τη σπατάλη και την κακοδιαχείριση δημοσίων πόρων. Ο ΣΦΕΕ έχει δώσει αγώνες τα τελευταία χρόνια για την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, με δημόσιες παρεμβάσεις και με τη συμμετοχή του στις σχετικές διαβουλεύσεις με την Πολιτεία.

«Το νέο σύστημα τιμολόγησης θα πρέπει να βασίζεται στην καθιέρωση μιας λογικής, ελεύθερα διαμορφούμενης τιμής, η οποία θα διασφαλίζει σημαντικές εκπτώσεις για τα φάρμακα που αποζημιώνει η δημόσια κοινωνική ασφάλιση»

Δυστυχώς, τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα δεν επιτρέπουν αισιοδοξία, καθώς οι συνθήκες αντιστάσεις και η κατεστημένη αδράνεια αποδεικνύονται σχεδόν αήττητες. Κι όμως, δεν διαθέτουμε πλέον την πολυτέλεια της αδιαφορίας, ούτε την ευχέρεια υποθέτησης ευκαιριακών λύσεων, όπως π.χ. την εφαρμογή μιας λίστας συνταγογραφούμενων φαρμάκων, η οποία σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να βοηθήσει στη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης. Αντίθετα, θα προκαλέσει τεράστια αναστάτωση στη θεραπεία των ασθενών και καθυστερήσεις στην πρόσβαση τους στα φάρμακα. Θα προκαλέσει απορρυθμίσεις θεραπειών και θα συντείνει στη στρέβλωση του ανταγωνισμού και τελικά σε αύξηση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης, όπως και αύξηση δαπανών του συστήματος υγείας, γενικότερα. Η θέση του ΣΦΕΕ είναι ότι η λίστα συνταγογραφούμενων φαρμάκων θα πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα

φάρμακα –εκτός από αυτά που συγκαταλέγονται στον κατάλογο μη αποζημιούμενων φαρμάκων (αρνητική λίστα)– σε συνδυασμό με διαγνωστικά και θεραπευτικά πρωτόκολλα και με επιστροφή από τις φαρμακευτικές επιχειρήσεις, προς τα ασφαλιστικά ταμεία έκπτωσης (rebate) 4% για τα φάρμακα που χορηγούνται στους ασφαλισμένους.

Όσον αφορά το θέμα της τιμολογιακής πολιτικής που ακολουθείται, θα ήθελα να επισημάνω ότι οι φαρμακευτικές εταιρείες έχουν απορροφήσει μεγάλες μειώσεις τιμών τα τελευταία δύο χρόνια, παρά το γεγονός ότι οι τιμές στην Ελλάδα είναι πλέον οι χαμηλότερες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να λησμονούμε ότι τα μέτρα που πήρε η πολιτεία τον τελευταίο χρόνο για τη μείωση της δημόσιας φαρμακευτικής δαπάνης με τη συμπίεση των τιμών των φαρμάκων, προκάλεσαν ελλείψεις, ακόμη και την απόσυρση ορισμένων σκευασμάτων από την αγορά. Υπάρχει λοιπόν ανάγκη να επανεξεταστεί η τιμολογιακή πολιτική στη χώρα μας. Το νέο σύστημα τιμολόγησης θα πρέπει να βασίζεται στην καθιέρωση μιας λογικής, ελεύθερα διαμορφούμενης τιμής, η οποία θα διασφαλίζει σημαντικές εκπτώσεις (rebates) για τα φάρμακα που αποζημιώνει η δημόσια κοινωνική ασφάλιση και τα δημόσια νοσοκομεία, το κράτος δηλαδή. Βασική, ωστόσο, προϋπόθεση για την εφαρμογή οποιασδήποτε συστήματος τιμολόγησης και ελέγχου παραμένει η πλήρης μηχανοργάνωση του συστήματος υγείας.

Ο ΣΦΕΕ υποστηρίζει θέσεις και λύσεις που προάγουν το κοινό συμφέρον των πολιτών, της πολιτείας και των φαρμακευτικών επιχειρήσεων. Δεν έχουμε πια την πολυτέλεια να φτιάχνουμε κάτι καταστρέφοντας κάτι άλλο. Όλες οι λύσεις πρέπει να είναι win-win, να παράγουν δηλαδή επιπλέον αξία για όλους. Είναι πεποίθησή μας ότι με αυτό τον τρόπο συμβάλλουμε ουσιαστικά στην έξοδο από την κρίση και την ταυτόχρονη θωράκιση των κατακτήσεων των πολιτών στο πεδίο της δημόσιας υγείας.